

Губенко В. І.

СКЛАДОВІ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (тези доповіді)

Сучасна зовнішньоекономічна діяльність порівняно з минулими роками - це якісно нова ситуація з підтекстом добре відомих, але мало досліджених і змістовно невіршених проблем сьогодення, якими є лібералізація і протекціонізм. Вперше в Україні питання удосконалення оцінки впливу лібералізації і протекціонізму на зовнішньоекономічну діяльність постало в 1990 р. З прийняттям закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність".

Аналіз свідчить, що формування механізму зовнішньоекономічної діяльності є віддзеркаленням історії протиборства наукових думок з питання лібералізації і протекціонізму, в цьому плані простежуються лише початкові теоретичні, методологічні і практичні кроки. В розвитку експортно-імпортних операцій цент уваги з боку науковців при опрацюванні відповідної методики постійно зміщується. Глибоке розуміння сучасного мобілізаційно-методологічного змісту лібералізації і протекціонізму як єдиної системи практично відсутнє, що гальмує спрямування зовнішньоекономічної діяльності на одержання найвищих економічних результатів. Питання лібералізації і протекціонізму наукою розроблені недостатньо, обмежена практика їх застосування як єдиного наукового методу.

Метою дослідження в цьому напрямі має бути обґрунтування основ формування механізму зовнішньоекономічної діяльності через призму лібералізації і протекціонізму, який відповідав би домінуючим національним інтересам та міжнародним стандартам для чого необхідно:

- науково обґрунтувати теоретичні, методологічні і методичні засади формування механізму зовнішньоекономічної діяльності з урахуванням особливостей розвитку експортно-імпортних операцій на сучасному етапі протиборства наукових думок стосовно лібералізації і протекціонізму;
- визначити методику і шляхи практичного застосування режимів лібералізації і протекціонізму стосовно зовнішньоекономічної діяльності не як окремих розрізнених чинників, а як єдиної органічної системи;
- визначити і запропонувати методику вирішення проблеми збалансованості зовнішньоекономічної діяльності за умови, що на неї впливають дві протилежні збурюючі сили - лібералізація і протекціонізм і
- кожна з них визначає стан цілісності внутрішніх і зовнішніх чинників та їх динаміку;
- дослідити проблему переорієнтування частини валютних коштів на закупівлю продукції не за кордоном, а у власного товаровиробника і на цих засадах протекціонізму сприяти розвитку національного виробництва;
- визначити граничні рівні лібералізації і протекціонізму, доцільність застосування диференційованих ставок ввізного мита та нижчих меж захисту внутрішнього ринку;
- запропонувати нові методологічні основи запровадження режимів лібералізації і протекціонізму з тим, щоб зважено вирішити проблему розвитку потенціалу;
- опрацювати педологію розширення масштабів і посилення ефективності лібералізації та протекціонізму за допомогою співвідношення між дефіцитною і надлишковою кон'юнктурою і на системних засадах розглянути взаємовплив лібералізації, протекціонізму, дефіцитної та надлишкової кон'юнктури;
- розробити механізм рівня і виду митних ставок як важливого чинника захисту внутрішнього ринку та обґрунтувати методику розрахунків розмірів комбінованого мита порівняно з адвалерним і специфічним та усунути недосконалість визначення ставок мита, щодо товарів, які експортуються з України;
- розробити методологію взаємозалежностей розвитку експорту товарів та девальвації національної валюти і темпів змін цін на товари на внутрішньому ринку та поглибити науково - теоретичне осмислення причин гальмування розвитку експорту товарів, що могло б стати науковим здобутком і відправним моментом подальших досліджень;
- розробити методичні засади взаємозалежностей таких пріоритетів зовнішньоекономічної діяльності, як економічна безпека, лібералізація і протекціонізм з метою сприяння розвитку експортно-імпортних операцій, виходячи з вузлів напруги або ускладнень, які виникають у сфері внутрішнього і зовнішнього ринків;
- обґрунтувати на методичному рівні взаємозв'язок між процесами протекціонізму і зовнішньоторговельними оборотом для розбудови механізму зовнішньоекономічної діяльності.

Гук Н.А.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ У СВІТІ ТА В УКРАЇНІ

Туризм є однією з найефективніших та найперспективніших галузей народного господарства, яка за економічними показниками випередила навіть автомобільну промисловість і зайняла друге місце після комп'ютерної. Надходження від туризму у світі зросли у 300 разів за 50 років – з 2 млрд. дол. США у 1950 році до 600 млрд. дол. США у 2000 році [1, с.17–21].

Дослідження Всесвітньої туристичної організації (ВТО) дають можливість стверджувати, що тенденції росту туристичної індустрії будуть зберігатися і надалі. У період з 2000 до 2020 року прогнозується збільшення туристських прибуттів на 200% і передбачається наступний розподіл туристичних прибуттів у сфері в'їзного туризму по регіонах (див. табл. 1):

Таблиця 1. Прогноз розподілу обсягів в'їзного туризму по регіонах (міжнародні туристські прибуття), млн.чол. [3]

	2000	2010	2020
Європа	366	526	717
Східна Азія (Тихоокеанський регіон)	105	231	438
Америка	131	195	284
Африка	26	46	75
Ближній Схід	19	37	69
Південна Азія	6	11	19
ВСЬОГО:	673	1046	1602